

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 247

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 martie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 683 din 21 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2–4
Decizia nr. 805 din 7 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 8, 31 și 32 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, precum și ale art. 252 alin. (3) și ale art. 298 alin. (2) din Codul de procedură civilă	5–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
325. — Hotărâre privind aprobarea nivelului cotizației pentru realizarea interconectării cu instituții similare internaționale și/sau cu organizații internaționale de schimb de organe, în anul 2022	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
197. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 982/2011 privind aprobarea Listei cuprinzând punctele și locurile de operare și limitele acestora, a căror infrastructură portuară este proprietate privată, precum și limitele radelor portuare și ale zonelor de ancoraj	10–12
256. — Ordin al ministrului finanțelor privind aprobarea Ghidului solicitantului elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie — Revizia 6	13
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
8. — Normă pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2017 privind utilizarea activului personal net al participantului la un fond de pensii administrat privat	14
9. — Normă pentru modificarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2017 privind utilizarea activului personal net al participantului la un fond de pensii facultative	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 683**

din 21 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Excepția a fost ridicată de Ionel Barbu, Mihaela Lucia Dumitru, Angela Grosu, Maria Ilinca, Claudia Mardare, Valentina-Mihaela Mihalovici, Margareta Lorentana Puiu, Olimpia Stan și Ana Vlad în Dosarul nr. 2.799/3/2015 (număr în format vechi 1.259/2018) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 238D/2019.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, domnul avocat Ioan-Daniel Lungu, cu împuternicire avocațială atașată la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, care pune concluzii de admitere a acesteia. În acest sens, arată că art. 1 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 și art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 condiționează încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale de apartenența la unitățile menționate în anexa nr. 2 la Legea nr. 226/2006, respectiv în anexa nr. 3 la Legea nr. 263/2010. Consideră că se încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție care consacră principiul egalității în drepturi a cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări. Amintește că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit că principiul egalității este încălcat atunci când se creează o discriminare între cetățeni, fără o justificare rezonabilă. Consideră că autorii excepției se află în această ipoteză, întrucât, în cauză, s-a efectuat o expertiză care a stabilit că locurile de muncă ale acestora se încadrează la condiții speciale. Cu toate acestea, autorii excepției nu pot beneficia de facilitățile prevăzute de lege pentru persoanele încadrate în condiții speciale, pentru că nu sunt încadrați în una dintre unitățile menționate în anexa nr. 2 la Legea nr. 226/2006, respectiv în anexa nr. 3 la Legea nr. 263/2010. Faptul că angajatorul nu și-a îndeplinit obligația legală de a se încadra în una dintre unitățile cu locuri de muncă în condiții speciale nu poate fi imputat salariaților.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 615 din 2 octombrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 17 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.799/3/2015 (număr în format vechi 1.259/2018), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Ionel Barbu, Mihaela Lucia Dumitru, Angela Grosu, Maria Ilinca, Claudia Mardare, Valentina-Mihaela Mihalovici, Margareta Lorentana Puiu, Olimpia Stan și Ana Vlad.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii, întrucât creează o diferență de tratament juridic nejustificată între salariații din unitățile prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 226/2006, respectiv în anexa nr. 3 la Legea nr. 263/2010 — care beneficiază de încadrarea în condiții speciale — și persoanele care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, fără a beneficia însă de aceeași încadrare, întrucât locurile lor de muncă și unitățile în care au desfășurat activitatea nu au fost prevăzute în anexele amintite. Menționează că omisiunea încadrării locurilor de muncă și a unității în categoria celor prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 226/2006, respectiv în anexa nr. 3 la Legea nr. 263/2010 este imputabilă angajatorului, care nu a efectuat demersurile necesare în acest sens.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale și arată, în esență, că diferența de tratament juridic criticată de autorii excepției de neconstituționalitate nu aduce atingere principiului egalității în drepturi, care presupune un tratament egal pentru situații egale, dar nu exclude instituirea unei reglementări diferențiate pentru situații obiectiv diferite. De asemenea, arată că legiuitorul are libertatea să stabilească activitățile ce se încadrează în condiții speciale de muncă, iar această prerogativă nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului egalității în fața legii, situația celor două categorii de apelanți fiind evident diferită, determinată de respectarea sau nu a condițiilor prevăzute de lege.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, și ale art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Curtea constată că dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 nu mai sunt în vigoare, actul normativ fiind abrogat, în ansamblul său, prin art. 196 lit. m) din Legea nr. 263/2010, însă, având în vedere considerentele și soluția Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate produc efecte în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea acestora, așa cum a fost sesizată. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (2) din Legea nr. 226/2006: *„Locurile de muncă prevăzute la alin. (1) sunt cele din unitățile prevăzute în anexa nr. 2, care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare.”;*

— Art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010: *„(1) În sensul prezentei legi, locurile de muncă în condiții speciale sunt cele din: [...]*

e) activitățile și unitățile prevăzute în anexele nr. 2 și 3.”

12. Autorii excepției susțin că aceste dispoziții de lege sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 686 din 2 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 28 martie 2018, paragrafele 44 și 45, Curtea, analizând parcursul legislativ al reglementărilor privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții deosebite sau speciale, a reținut că reglementarea regimului locurilor de muncă în condiții deosebite și condiții speciale s-a realizat pe cale legislativă, respectiv prin Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, Legea nr. 226/2006 și Legea nr. 263/2010. Astfel, dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 au definit locurile de muncă în condiții deosebite, iar art. 20 din aceeași lege a enumerat acele locuri de muncă ce erau încadrate în condiții speciale, deschizând însă posibilitatea nominalizării și a altora, prin lege, ceea ce a condus la adoptarea Legii nr. 226/2006. De asemenea, Legea nr. 263/2010 a definit în art. 3 alin. (1) lit. g) locurile de muncă în condiții deosebite și a prevăzut în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 că sunt încadrate în condiții deosebite locurile de muncă stabilite în baza criteriilor și a metodologiei prevăzute de legislația în vigoare la data încadrării acestora. Totodată, dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 263/2010 au definit condițiile de muncă în condiții speciale, iar art. 30 alin. (1) a realizat o enumerare exhaustivă a acestora. Cu toate acestea, complexitatea problematicii referitoare la încadrarea unor locuri de muncă în condiții deosebite sau speciale a făcut necesară adoptarea unor reglementări de ordin secundar, respectiv hotărâri ale Guvernului, prin care au fost precizate toate criteriile care, în mod cumulativ, erau necesare pentru a justifica încadrarea locurilor de muncă în condițiile mai sus amintite și care vizau nu doar tipul activității, ci și elemente concrete, precum prezența la locul de muncă a factorilor de risc pentru sănătatea salariaților, măsurile concrete adoptate în scopul înlăturării acestor factori, efectele reale asupra securității și sănătății în muncă a factorilor de risc pentru sănătatea salariaților, măsurile concrete adoptate în scopul înlăturării acestor factori, efectele reale asupra securității și sănătății în muncă și altele asemenea. Totodată, evaluarea acestor elemente concrete a impus reglementarea unei metodologii etapizate, constând dintr-o serie de operațiuni tehnice și administrative necesar a fi urmate în ordine cronologică. De asemenea, reevaluarea încadrării locurilor de muncă în condiții deosebite sau speciale a necesitat adoptarea unor reglementări asemănătoare prin care s-au stabilit criteriile și metodologia acestei proceduri.

14. Prin Decizia nr. 806 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 14 martie 2019, paragrafele 26 și 27, Curtea a observat că, având în vedere complexitatea și specificitatea expertizei necesare încadrării unor locuri de muncă în condiții deosebite sau speciale, legiuitorul a optat pentru o procedură în care inițiativa aparține partenerilor sociali, respectiv angajatorilor împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori cu responsabilul cu protecția muncii [art. 3 alin. (1) lit. a) și b) din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003], iar evaluările se realizau de către autoritățile administrative cu atribuții specifice în domeniu. Astfel, inspectoratele teritoriale de muncă sau Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare au realizat verificarea locurilor de muncă din punctul de vedere al îndeplinirii măsurilor tehnico-organizatorice pentru eliminarea sau diminuarea riscurilor profesionale prevăzute de legislația privind protecția muncii ori de normele fundamentale de securitate radiologică [art. 3 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003]. Expertiza tehnică a fost realizată de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Muncii sau Institutul Național pentru Securitate Minieră și Protecție Antiexplozivă — INSEMEX, după caz, respectiv de laboratoarele de igiena radiațiilor din cadrul direcțiilor de sănătate publică, autorizate de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, în baza unei metodologii proprii

adaptate locurilor de muncă și riscurilor specifice existente, avizate, după caz, de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei sau de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare [art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003], în timp ce expertiza medicală a fost realizată de către institutele de sănătate publică, direcțiile de sănătate publică, structurile medicale de medicina muncii și centrele de medicină preventivă, în conformitate cu o metodologie proprie stabilită de Ministerul Sănătății pe baza riscurilor existente și a efectului determinat de manifestarea acestora [art. 14 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003]. Acordarea avizului pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale s-a realizat de către Comisia pentru acordarea avizelor de încadrare în condiții speciale (art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003). În cazul în care avizul nu era acordat, se putea formula plângere la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, iar decizia acestuia putea fi atacată în fața instanței de judecată. Instanțele de judecată erau, de asemenea, competente să constate perioada lucrată în condiții speciale, atunci când dovedirea acestor perioade nu mai era posibilă din cauza distrugerii arhivelor.

15. Prin urmare, Curtea a constatat că legiuitorul nu a avut în vedere acordarea competenței de a evalua îndeplinirea condițiilor speciale ale unor locuri de muncă instanțelor de judecată, ci unor autorități administrative, specializate. Numai în mod excepțional, atunci când din motive obiective dovedirea perioadelor de activitate desfășurate în condiții speciale nu era posibilă, ca urmare a distrugerii arhivelor, instanțele de judecată, potrivit art. 11 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, aveau posibilitatea de a se pronunța cu privire la reconstituirea perioadei lucrate în condiții speciale.

16. Prin Decizia nr. 680 din 2 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 30 ianuarie

2018, paragrafele 57—66, Decizia nr. 686 din 2 noiembrie 2017, precitată, paragrafele 34—48, Decizia nr. 351 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 22 octombrie 2018, paragrafele 22—26, Decizia nr. 198 din 3 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 12 iulie 2018, paragraful 20, Decizia nr. 348 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 17 august 2018, paragrafele 36—42, și Decizia nr. 655 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 21 ianuarie 2019, paragraful 48, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate nu creează discriminări între persoane aflate în situații similare. Astfel, analizând susținerile referitoare la pretinsul caracter discriminator al dispozițiilor de lege criticate formulate de persoanele care au avut deschis accesul către procedura reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, dar fie nu au obținut încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, fie nu au făcut demersurile necesare în termenul prevăzut de acest act normativ, Curtea a reținut că, „deși dispozițiile art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 nu sunt aplicabile acestei categorii de persoane, această soluție legislativă este justificată de faptul că, la momentul la care Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 a creat cadrul necesar încadrării locurilor de muncă în condiții speciale, cerințele legale prevăzute de acest act normativ nu au fost îndeplinite. În mod evident, aceste persoane se găsesc într-o situație diferită față de cei care au întrunit aceste cerințe și au obținut încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, regăsindu-se, în prezent, în ipoteza art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.”

17. Curtea apreciază că nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, astfel că soluțiile și considerentele deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionel Barbu, Mihaela Lucia Dumitru, Angela Grosu, Maria Ilinca, Claudia Mardare, Valentina-Mihaela Mihalovici, Margareta Lorentana Puiu, Olimpia Stan și Ana Vlad în Dosarul nr. 2.799/3/2015 (număr în format vechi 1.259/2018) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 805

din 7 decembrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 8, 31 și 32
din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, precum și ale art. 252 alin. (3)
și ale art. 298 alin. (2) din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 8, 31 și 32 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, precum și ale art. 298 și ale art. 252 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Academică Română în Dosarul nr. 33.853/3/2017 al Curții de Apel București — Veche — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 22D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 33.853/3/2017, **Curtea de Apel București — Veche — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 8, 31 și 32 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, precum și ale art. 298 și ale art. 252 alin. (3) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Academică Română într-o cauză având ca obiect „obligația de a face” — obligarea la declasificarea unor informații trimise autorităților publice și private.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că, potrivit art. 1 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, accesul liber și neîngrădit la orice informații de interes public constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice. Aceste informații publice sau personale sunt inclusiv de interes procesual, utile în realizarea efectivă a dreptului la un proces echitabil. Dispozițiile cu caracter special ale Legii nr. 182/2002, precum cele ale art. 33, interzic „clasificarea ca secrete de serviciu a informațiilor care, prin natura sau conținutul lor, sunt destinate să asigure informarea

cetățenilor asupra unor probleme de interes public sau personal, pentru favorizarea ori acoperirea eludării legii sau obstrucționarea justiției”. De asemenea, potrivit art. 24 alin. (5) din Legea nr. 182/2002, se interzice clasificarea ca secrete de stat a informațiilor, datelor sau documentelor în scopul ascunderii încălcării legii, erorilor administrative, limitării accesului la informațiile de interes public, restrângerii ilegale a exercițiului unor drepturi ale vreunei persoane sau lezării altor interese legitime.

6. Accesul la astfel de informații, inclusiv clasificate, este subordonat principiului necesității de a cunoaște, orice excepție sau limitare de la aplicarea acestui principiu necesitând, într-o societate democratică, întrunirea unor motive excepționale, punerea în practică pentru o perioadă limitată și măsuri proporționale cu situația ivită. Procedându-se în sens contrar, dispozițiile legale care ar bloca accesul părții dintr-un proces sau al avocatului care o reprezintă la toate piesele dosarului, chiar dacă acestea au fost clasificate, determină încălcarea garanțiilor procesuale prevăzute de lege, de Constituție și de tratate internaționale, în cazul persoanelor în cauză. Chiar dacă există și derogări constituționale, precum cele prevăzute de art. 31 din Legea fundamentală, care indică și faptul că „*dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau securitatea națională*”, clasificarea abuzivă a unor informații de maxim interes public determină înfrângerea tocmai a dispozițiilor-garanții din Legea nr. 182/2002. În toate aceste situații, este grav încălcat dreptul la apărare, circumscris dreptului la un proces echitabil, ambele expres prevăzute și protejate ca drepturi fundamentale de art. 24 și 21 din Constituție, de prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și de Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat. Potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, pot avea acces la informații clasificate secrete de stat persoanele verificate în prealabil cu privire la onestitatea și profesionalismul lor, referitoare la utilizarea acestor informații, iar potrivit art. 28 din aceeași lege, accesul la informații secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberată de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORN/ISS), această autorizație fiind eliberată pe niveluri de secretizare prevăzute la art. 15 lit. f) din lege, în urma verificărilor efectuate cu acordul scris al persoanei în cauză asupra acesteia.

7. Însă avocatul nu este subiect reglementat al acestei legi speciale, Legea nr. 182/2002, intenția legiuitorului fiind mai întâi de a crea un cadru de protecție a informațiilor clasificate pentru persoanele din administrația publică sau, cel mult, exercitând autoritatea publică.

8. De asemenea, formularea actuală deficitară a art. 298 din Codul de procedură civilă reprezintă un alt obstacol în realizarea dreptului la un proces echitabil, prin înzestrarea oricărei instituții a puterii executive, adică a emitentului unui document,

cu posibilitatea unui refuz, care îl plasează deasupra dispozițiilor puterii judiciare și deasupra legii și a câmpului de protecție a drepturilor fundamentale, instituit prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Legea nr. 182/2002 nu prevede un mecanism eficient care să asigure un control efectiv al clasificării abuzive a unui document de către emitent. În lipsa acestui mecanism eficient, aceste proceduri precar instituite prin norme infralegale, care limitează accesul avocaților într-o cauză la toate piesele dosarului, sunt neconstituționale din perspectiva dispozițiilor art. 24 și 21 din Constituție, încalcă exigențele instituite de art. 6 din Convenție și descrise în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil.

9. Chiar dacă există situații în care, din cauza vreunui posibil efect dăunător pe care l-ar putea avea publicitatea anumitor informații, fie pentru stat, fie pentru instituțiile sau autoritățile acestuia sau chiar pentru persoane juridice de drept privat, s-ar impune ca unele dintre acestea să fie ținute secrete și astfel accesul la conținutul unor asemenea informații să fie limitat, să fie permis doar unui grup restrâns de persoane și numai în măsura necesității de a cunoaște, totuși, această posibilitate excepțională de limitare nu poate fi transformată într-o practică regulată, ordinară, care generează încălcarea unor drepturi fundamentale, transformându-se protecția unor informații sensibile, într-o societate democratică, tocmai în contrariul său, specific unei societăți nedemocratice, totalitare, cu informații și proceduri secrete, incompatibile cu statul de drept. Este invocată Hotărârea din 9 octombrie 2003, pronunțată în Cauza *Acimović împotriva Croației*.

10. **Curtea de Apel București — Veche — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că deciziile Curții Constituționale prin care a fost respinsă anterior ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate din Legea nr. 182/2002 își păstrează în continuare actualitatea. Sunt invocate Decizia nr. 568 din 19 septembrie 2006, Decizia nr. 1.440 din 4 noiembrie 2010 și Decizia nr. 1.120 din 16 octombrie 2008. Totodată, împrejurarea că avocații nu se regăsesc în categoriile reglementate de prevederile art. 7 din Legea nr. 182/2002 nu constituie un impediment care să afecteze prevederile art. 21 și 24 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la apărare al reclamantei, având în vedere dreptul acesteia de a fi reprezentată în fața instanței de judecată de un avocat care a obținut, în condițiile legii, certificatul ORNISS, care să îi permită accesul la informațiile clasificate contestate în prezenta cauză. Instanța judecătorească mai reține că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitatea a prevederilor art. 298 și ale art. 252 alin (3) din Codul de procedură civilă, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale prin care s-a statuat că „este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești”, precum și că „legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale”.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 7, 8, 31 și 32 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 252 alin. (3) și ale art. 298 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015.

15. Referitor la dispozițiile art. 298 din Codul de procedură civilă, din examinarea considerentelor actului de sesizare și a notelor scrise ale autoarei excepției, Curtea observă că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează art. 298 alin. (2) din Codul de procedură civilă, urmând a fi reținute ca obiect al excepției aceste prevederi de lege.

16. Dispozițiile art. 7, 8, 31 și 32 din Legea nr. 182/2002 au următorul cuprins:

— Art. 7: „(1) *Persoanele care vor avea acces la informații clasificate secrete de stat vor fi verificate, în prealabil, cu privire la onestitatea și profesionalismul lor, referitoare la utilizarea acestor informații.*

(2) *Pentru candidații la funcții publice ce implică lucrul cu asemenea informații, precum și competența de a autoriza accesul la astfel de informații, verificarea este anterioară numirii în acele funcții și se solicită obligatoriu de autoritatea de investire.*

(3) *Procedurile de verificare sunt cele obligatorii pentru persoanele care lucrează în cadrul Autorității Naționale de Securitate, care gestionează informații NATO, potrivit echivalențelor nivelurilor de secretizare prevăzute prin prezenta lege.*

(4) *Accesul la informații clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d) și e), este garantat, sub condiția validării alegerii sau numirii și a depunerii jurământului, pentru următoarele categorii de persoane:*

a) *Președintele României;*

b) *prim-ministru;*

c) *miniștri;*

d) *deputați;*

e) *senatori;*

f) *judecători;*

g) *procurori;*

h) *magistrați-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, în concordanță cu atribuțiile specifice, sunt îndreptățiți să aibă acces la informațiile clasificate fără îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1)–(3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituțiilor din care aceștia fac parte, avizate de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, după ce au luat cunoștință de responsabilitățile ce le revin privind protecția informațiilor clasificate și au semnat angajamentul scris de păstrare a secretului prevăzut la art. 36 alin. (3).*

(5) *Pentru judecători, procurori și magistrați-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, procedura internă prevăzută la alin. (4) se stabilește prin regulament elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii și avizat de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat.”;*

— Art. 8: „Personalul anume desemnat pentru realizarea protecției informațiilor clasificate se include într-un sistem permanent de pregătire și perfecționare, la intervale regulate, potrivit standardelor naționale de protecție.”;

— Art. 31: „(1) Informațiile secrete de serviciu se stabilesc de conducătorul persoanei juridice, pe baza normelor prevăzute prin hotărâre a Guvernului.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) vor purta pe fiecare pagină și mențiunea «personal», când sunt destinate strict unor persoane anume determinate.

(3) Dispozițiile art. 28 se aplică în mod corespunzător în domeniul informațiilor secrete de serviciu.

(4) Neglijența în păstrarea informațiilor secrete de serviciu atrage, potrivit legii penale, răspunderea persoanelor vinovate.”;

— Art. 32: „Conducătorii autorităților și instituțiilor publice, ai agenților economici cu capital integral sau parțial de stat și ai altor persoane juridice de drept public ori privat sunt obligați să stabilească informațiile care constituie secrete de serviciu și regulile de protecție a acestora, să coordoneze activitatea și să controleze măsurile privitoare la păstrarea secretului de serviciu, potrivit competențelor, în conformitate cu normele stabilite prin hotărâre a Guvernului.”

17. Prevederile art. 252 alin. (3) și ale art. 298 alin. (2) din Codul de procedură civilă au următorul cuprins:

— Art. 252 alin. (3): „Dispozițiile normative cuprinse în documente clasificate pot fi dovedite și consultate numai în condițiile prevăzute de lege.”;

— Art. 298 alin. (2): „Autoritatea sau instituția publică deținătoare este în drept să refuze trimiterea înscrisului când acesta se referă la apărarea națională, siguranța publică sau relațiile diplomatice. Extrase parțiale vor putea fi trimise dacă niciunul dintre aceste motive nu se opune. Dispozițiile art. 252 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în: art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 31 privind dreptul la informație și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 8, 31 și 32 din Legea nr. 182/2002 și ale art. 252 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea observă că aceste norme instituie reguli privind accesul persoanelor la informațiile clasificate, personalul anume desemnat pentru realizarea protecției informațiilor clasificate, stabilirea informațiilor care constituie secrete de serviciu, obligația conducătorilor autorităților și instituțiilor publice, ai agenților economici cu capital integral sau parțial de stat și ai altor persoane juridice de drept public ori privat de a stabili informațiile care constituie secrete de serviciu și regulile de protecție a acestora, precum și reguli procedurale aplicabile în cursul procesului civil în privința dispozițiilor normative cuprinse în documente cu informații clasificate, precizând că acestea pot fi dovedite și consultate numai în condițiile prevăzute de lege.

20. Referitor la critica de neconstituționalitate susținută, în esență, din perspectiva îngrădirii accesului nelimitat și necondiționat al avocatului/părții la documentele clasificate folosite ca mijloace de probă într-un litigiu, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a mai analizat critici de neconstituționalitate similare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 199 din 24 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 640 din 30 iunie 2021, Decizia nr. 1.120 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 27 noiembrie 2008, Decizia nr. 751 din 20 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 22 noiembrie 2012).

21. În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 24 din Constituție, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate cuprinse în Legea nr. 182/2002 nu exclud accesul avocaților la informațiile clasificate ce constituie secret de stat și, respectiv, secret de serviciu, acest acces fiind asigurat în condițiile Legii nr. 182/2002 și ale Hotărârii Guvernului nr. 585/2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 5 iulie 2002. În acest sens, legea analizată prevede, la art. 28 alin. (1), că accesul la informațiile secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberată de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, dispoziții care se aplică, în mod corespunzător, potrivit art. 31 alin. (3) din aceeași lege, în domeniul informațiilor secrete de serviciu. La rândul său, Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 prevede, la art. 33, că accesul la informații clasificate este permis cu respectarea principiului necesității de a cunoaște numai persoanelor care dețin certificat de securitate sau autorizație de acces, valabile pentru nivelul de secretizare al informațiilor necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu. Ambele acte normative antereferite reglementează norme procedurale de acces la cele două categorii de informații. Or, toate aceste dispoziții legale constituie mijloace de acces ce garantează diferitelor categorii profesionale, prin urmare și avocaților, accesul la toate informațiile de care au nevoie pentru a-și exercita rolul legal în cadrul procesului penal, inclusiv la cele reglementate prin textul criticat, constituind astfel garanții ale dreptului la apărare, ale accesului la justiție și ale dreptului la un proces echitabil.

22. Așadar, reglementarea strictă a accesului la informațiile clasificate, inclusiv sub aspectul stabilirii unor condiții pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care vor avea acces la astfel de informații, nu are ca efect blocarea efectivă și absolută a accesului la informații esențiale pentru soluționarea cauzei, ci creează tocmai cadrul normativ în care două interese aflate în conflict — interesul particular, bazat pe dreptul fundamental la apărare, respectiv interesul general al societății, bazat pe nevoia de apărare a securității naționale — coexistă într-un just echilibru, care dă satisfacție ambelor interese legitime, astfel că niciunul dintre ele nu este afectat în substanța sa. În consecință, nu se poate susține încălcarea dreptului la apărare și a dreptului un proces echitabil.

23. Curtea a mai constatat că „soluția contrară, constând în accesul avocaților la informațiile clasificate ce constituie secret de stat și, respectiv, secret de serviciu, în condițiile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002, ar determina crearea unei breșe în sistemul național de protecție a informațiilor clasificate”. Un raționament juridic similar a fost realizat de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.335 din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2009, prin care instanța de contencios constituțional a reținut că, „din rațiuni ce țin de oportunitate, nu toți angajații unei instituții trebuie să obțină certificate de securitate”.

24. Curtea a mai reținut că este firesc ca Legea nr. 182/2002, având ca obiect de reglementare protecția informațiilor clasificate, să conțină reguli specifice cu privire la accesul la astfel de informații al anumitor persoane care au calitatea de părți într-un proces, respectiv cu condiția obținerii certificatului

de securitate, fiind necesar a fi îndeplinite, în prealabil, cerințele și procedura specifică de obținere a acestuia, prevăzute de aceeași lege. Însăși Constituția prevede, potrivit art. 53 alin. (1), posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi — inclusiv a garanțiilor aferente unui proces echitabil — pentru rațiuni legate de apărarea securității naționale. Reglementarea mai strictă a accesului la informațiile clasificate ca fiind secrete de stat, prin stabilirea unor condiții pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care vor avea acces la astfel de informații, precum și a unor proceduri de verificare, control și coordonare a accesului la aceste informații, reprezintă o măsură necesară în vederea asigurării protecției informațiilor clasificate, în acord cu dispozițiile constituționale ce vizează apărarea securității naționale (Decizia nr. 1.120 din 16 octombrie 2008 și Decizia nr. 1.335 din 9 decembrie 2008, precitate).

25. De asemenea, Curtea a reținut că prevederile referitoare la persoanele ce urmează să aibă acces la informațiile clasificate sau protecția acestor informații prin măsuri procedurale nu reprezintă impedimente de natură să afecteze drepturile și libertățile constituționale, fiind în deplin acord cu normele din Legea fundamentală (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 751 din 20 septembrie 2012, precitată).

26. Având în vedere toate aceste considerente, Curtea a constatat netemeinicia criticilor de neconstituționalitate care vizează accesul la informațiile clasificate condiționat de îndeplinirea cerinței unei forme de autorizare prealabilă.

27. Distinct, Curtea reține că includerea avocaților sub incidența art. 7 alin. (4) din Legea nr. 182/2002 nu intră în competența Curții Constituționale, care nu poate îndeplini rolul de legiuitor pozitiv, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora instanța de contencios constituțional se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

28. De asemenea, nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 31 din Constituție, având în vedere considerentele reținute prin Decizia nr. 21 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 23 februarie 2018. Astfel, Curtea a statuat că accesul liber la informație nu este un drept absolut. El poate suferi anumite limitări în condițiile prevăzute de Constituție și de lege. Astfel, art. 31 alin. (3) din Constituție statuează că „*Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau securitatea națională*”, iar art. 10 din Convenția europeană menționează că „*exercitarea libertății de opinie și a libertății de a primi sau comunica informații ori idei poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni, care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești*”. Așadar, există situații în care publicitatea anumitor informații poate produce consecințe negative asupra intereselor statului, a instituțiilor sau a autorităților acestuia sau chiar a persoanelor juridice de drept privat, astfel că se impune păstrarea acestora într-un regim clasificat, accesul la conținutul unor asemenea informații fiind permis, în condițiile legii, doar unei categorii restrânse de persoane și numai în măsura necesității de a cunoaște. Potrivit Legii nr. 182/2002, accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile și cu respectarea procedurilor prevăzute de lege.

29. Având în vedere considerentele reținute în jurisprudența instanței de contencios constituțional evocată anterior, Curtea constată că soluțiile legislative cuprinse în dispozițiile legale criticate se integrează în cadrul normativ de protecție a informațiilor clasificate, înscriindu-se în marja de apreciere pe care statul o are în reglementarea acestei materii.

30. În același timp, Curtea reține că problema eventualelor dificultăți ce pot apărea în procedura de deklasificare a informațiilor ține de aplicarea legii, și nu de constituționalitatea ei, iar rezolvarea sa nu intră în competența Curții Constituționale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.250 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 23 decembrie 2008).

31. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că unul dintre elementele care configurează regimul specific al excepțiilor de neconstituționalitate, condiționând admisibilitatea acestora, este caracterul concret al controlului pe care Curtea îl realizează în această situație, raportat la cauza în care a fost ridicată excepția. Legătura cu soluționarea cauzei „presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului” (a se vedea Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15). Potrivit instanței de contencios constituțional, incidența textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014). Dacă autorul excepției nu are un interes real, personal în promovarea acesteia, posibila admitere a excepției nu schimbă cu nimic situația acestuia, ci privește numai drepturile altor persoane (Decizia nr. 315 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 24 iulie 2014).

32. Din analiza actelor aflate la dosar în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu rezultă refuzul autorității sau al instituției publice deținătoare de a prezenta instanței judecătorești un înscris privitor la cauză, înscris care să se refere la apărarea națională, siguranța publică sau relațiile diplomatice. În aceste condiții, reținând că invocarea excepției relevă mai degrabă un caracter abstract, și nu un interes direct, născut și actual, de natură a produce un efect concret asupra desfășurării procesului, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu are legătură cu cauza concretă în care a fost ridicată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009).

33. În consecință, excepția de neconstituționalitate a art. 298 alin. (2) din Codul de procedură civilă este inadmisibilă, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, astfel cum au fost interpretate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Academică Română în Dosarul nr. 33.853/3/2017 al Curții de Apel București — Veche — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 7, 8, 31 și 32 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate și ale art. 252 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Veche — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind aprobarea nivelului cotizației pentru realizarea interconectării cu instituții similare internaționale și/sau cu organizații internaționale de schimb de organe, în anul 2022**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 143 alin. (8¹) și (9) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă nivelul cotizației pentru realizarea interconectării cu instituții similare internaționale și/sau cu organizații internaționale de schimb de organe, în anul 2022, în cuantum de 1.000 de euro.

Art. 2. — (1) Cotizația pentru realizarea interconectării cu instituții similare internaționale și/sau cu organizații internaționale de schimb de organe este cotizația de membru al Asociației FOEDUS — European Organ Exchange.

(2) Echivalentul în lei al cotizației prevăzute la alin. (1) se calculează pe baza cursului de schimb leu/euro stabilit de Banca Națională a României la data efectuării plății.

(3) Plata cotizației prevăzute la alin. (1) pentru realizarea interconectării cu instituții similare internaționale și/sau cu organizații internaționale de schimb de organe, în valoare de 1.000 de euro, se suportă din bugetul aprobat Ministerului Sănătății pentru anul 2022 prin Agenția Națională de Transplant, unitate aflată în subordinea ministerului, finanțată integral de la bugetul de stat.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 9 martie 2022.
Nr. 325.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului
transporturilor și infrastructurii nr. 982/2011 privind aprobarea
Listei cuprinzând punctele și locurile de operare
și limitele acestora, a căror infrastructură portuară
este proprietate privată, precum și limitele radelor portuare
și ale zonelor de ancoraj**

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 50.044/2.078 din 31.01.2022, prin care se propune modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 982/2011 privind aprobarea Listei cuprinzând punctele și locurile de operare și limitele acestora, a căror infrastructură portuară este proprietate privată, precum și limitele radelor portuare și ale zonelor de ancoraj,

ținând cont de prevederile art. 8 alin. (1) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 982/2011 privind aprobarea Listei cuprinzând punctele și locurile de operare și limitele acestora, a căror infrastructură portuară este proprietate privată, precum și limitele radelor portuare și ale zonelor de ancoraj, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 15 decembrie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin Mihai Grindeanu

L I S T A
cuprinzând punctele și locurile de operare și limitele acestora, a căror infrastructură portuară este proprietate privată, precum și limitele radelor portuare și ale zonelor de ancoraj

Nr. crt.	Denumirea punctului/locului de operare	Operatorul portuar	Limitele punctului/locului de operare	Suprafața teritoriilor	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Limitele radei portuare	Limitele zonei de ancoraj	Căpitania zonală în a cărei jurisdicție se află	Observații
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Siloz Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți	Societatea Comercială Cargill Agricultura — S.R.L.	Km 933 + 172, km 933 + 372 Dunăre, mal stâng	22.851,15 mp	N — S.C. Forsev — S.A.; S — fluviul Dunărea; E — S.C. Trans Europa — S.A. și municipiul Drobeta-Turnu Severin; V — S.C. Euroboiler — S.R.L.	—	Km 929 — km 930, km 931 + 700 — km 932 + 700 Dunăre, mal stâng	Căpitania Zonală Drobeta-Turnu Severin	Loc de operare deschis accesului public
2.	Port Șantier Gura-Văii, Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți	Societatea Comercială Hidroconstrucția — S.A. — București, Sucursala Porțile de Fier	Km 939 + 970, km 939 + 877 Dunăre, mal stâng	6.503 mp	N — teren proprietatea Stației S.C. Hidroconstrucția — S.A. (P22, T10); S — fluviul Dunărea; E — S.C. Unicom Holding — S.A. — terminal petrolier; V — S.C. Romcim Târgu Jiu — S.A.	—	Km 929 — km 930, km 931 + 700 — km 932 + 700 Dunăre, mal stâng	Căpitania Zonală Drobeta-Turnu Severin	Loc de operare deschis accesului public
3.	Terminal petrolier Gura-Văii, Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți	Societatea Comercială Unicom Holding — S.A.	Km 939 + 780, km 939 + 680 Dunăre, mal stâng	16.900 mp	N — District drumuri naționale, S.C. Mecanoenergetica — S.A., DN 6 și Stancu Șt. Rachitan; S — fluviul Dunărea; E — Stancu Șt. Rachitan; V — S.C. Hidroconstrucția — S.A., District drumuri naționale, S.C. Mecanoenergetica — S.A.	—	Km 929 — km 930, km 931 + 700 — km 932 + 700 Dunăre, mal stâng	Căpitania Zonală Drobeta-Turnu Severin	Loc de operare deschis accesului public
4.	Punct turistic Coral — Mla 35, județul Tulcea	Societatea Comercială Europolis — S.A.	Mm 35, Dunăre, mal stâng	8.250 mp	N — S.C. Coral — S.R.L. Tulcea; S — fluviul Dunărea; E — S.C. Coral — S.R.L. Tulcea; V — S.C. Coral — S.R.L. Tulcea	—	Mm 43 ³ / ₄ — Mm 35 + 1.600 Dunăre, mal drept Mm 36 + 500 — Mm 37 Dunăre, mal drept Mm 40 ¹ / ₂ — Mm 41 ¹ / ₂ Dunăre, mal drept	Căpitania Zonală Tulcea	Loc de operare deschis accesului public

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
5.	Punct turistic Fetești — km 41	Societatea Comercială Karpaten Turism — S.R.L.	Km 41, Dunăre, mal stâng	4.000 mp	N — Popescu Marian; S — Popescu Marian; E — fluviul Dunărea; V — Popescu Marian;	—	Km 39 + 500 — km 40 + 200 Brațul Borcea, Dunăre, mal stâng	Căpitană Zonală Galați	Loc de operare deschis accesului public
6.	Punct de acostare Fetești — Saligny	Societatea Comercială Danube Cruises Romania — S.R.L.	Km 42 + 600 — km 42 + 800 Brațul Borcea, Dunăre, mal stâng	3.380 mp	N — Poliția de frontieră; S — domeniul privat UAT Fetești; E — fluviul Dunărea; V — drum exploatare 1094	—	Km 39 + 500 — km 40 + 200 Brațul Borcea, Dunăre, mal stâng	Căpitană Zonală Galați	Loc de operare deschis accesului public
7	Port de acostare ambarcațiuni Magic Point Marina Limanu (Life Harbour)	Societatea Comercială Black Sea Magic — S.R.L.	—	28,276 mp	Lacu Mangalia și teren proprietate privată aflat în administrarea Consiliului Local Limanu	—	—	Căpitană Zonală Constanța	Loc de operare deschis accesului public — acostare ambarcațiuni de agrement la debarcader
8.	Cheu ZLG Bazin Veriga	Societatea Comercială Administrația Zonei Libere Giurgiu — S.A.	Bazinul Veriga	1,414 mp	N — drum acces; S — Bazin Veriga; E — Societatea Comercială Sincrolift — S.R.L. și Bazin Veriga; V — cheu proprietate privată	—	—	Căpitană Zonală Giurgiu	Loc de operare deschis accesului public
9.	Punct încărcare — descărcare km 181	Societatea Comercială Gilfor — S.R.L.	Km 181, Dunăre, mal stâng	21.800 mp	N — drum acces, teren UAT Chișcani; S — teren proprietate privată; E — fluviul Dunărea; V — drum acces, dig	—	—	Căpitană Zonală Galați	Loc de operare deschis accesului public
10.	Loc operare Cofo International Romania — Calafat	Societatea Comercială COFCO International Romania	Km 792 + 800 — km 793, Dunăre, mal stâng	18.000 mp	N — fluviul Dunărea; S — teren proprietate privată; E — Ocolul Silvic Calafat; V — teren proprietate	—	—	Căpitană Zonală Drobeta-Turnu Severin	Loc de operare deschis accesului public
11.	Loc operare Heidelberg Cement Romania	Societatea Comercială Heidelberg Cement Romania — S.A.	Km 35 + 900 — km 36 + 100, Brațul Măcin Dunăre, mal drept	20.162 mp	N — UAT Turcoaia — Societatea Comercială Tehnologica Radion — S.R.L.; S — teren proprietate UAT Turcoaia; E — teren proprietate UAT Turcoaia; V — fluviul Dunărea, braț Măcin	—	—	Căpitană Zonală Galați	Loc de operare deschis accesului public

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN
privind aprobarea Ghidului solicitantului
elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014
pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca
obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie —
Revizia 6

Având în vedere:

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul nr. 582.832 din 17.02.2022 al Direcției generale ajutor de stat, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Ghidul solicitantului elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie — Revizia 6, prevăzut în anexa*) la prezentul ordin.

Art. 2. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se difuzează Direcției generale ajutor de stat, care va duce la îndeplinire prevederile acestuia.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 991/2021 privind aprobarea Ghidului solicitantului elaborat în baza Hotărârii Guvernului nr. 807/2014 pentru instituirea unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie — Revizia 5, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 și 853 bis din 7 septembrie 2021.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 3 martie 2022.
Nr. 256.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2017 privind utilizarea activului personal net al participantului la un fond de pensii administrat privat

În temeiul prevederilor art. 36, 37, 38 și 136 din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 23.02.2022,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 27/2017 privind utilizarea activului personal net al participantului la un fond de pensii administrat privat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 976 din 8 decembrie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Pentru a primi contravaloarea activului personal net în condițiile art. 4, participantul, personal sau prin mandatar, depune la administratorul fondului de pensii administrat privat următoarele documente:

- a) cererea de plată;
- b) decizia administrativă privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă sau a unei categorii similare de pensie;
- c) actul de identitate/pașaportul emis de către autoritățile române, după caz, valabil la data depunerii cererii de plată;
- d) procura specială autentică, în cazul mandatarului.”

2. La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Pentru a primi contravaloarea activului personal net în condițiile art. 7, participantul, personal sau prin mandatar, depune la administratorul fondului de pensii administrat privat următoarele documente:

- a) cererea de plată;
- b) decizia administrativă valabilă privind acordarea/recalcularea/revizuirea pensiei de invaliditate, după caz, respectiv a unei categorii similare de pensie;
- c) decizia medicală privind capacitatea de muncă, decizie care conține referiri cu privire la caracterul nerevizuibil, conform legii pensiilor publice sau legilor care reglementează pensiile altor sisteme, după caz;
- d) actul de identitate/pașaportul emis de către autoritățile române, după caz, valabil la data depunerii cererii de plată;
- e) certificatul de încadrare în grad de handicap grav sau accentuat eliberat de comisiile teritoriale de evaluare a persoanelor adulte cu handicap sau o declarație pe propria răspundere privind faptul că nu deține acest certificat, după caz;
- f) procura specială autentică, în cazul mandatarului.”

3. La articolul 11, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) După primirea din partea instituțiilor de evidență a informațiilor referitoare la participanții decedați, cuprinse în listele de atenționare prevăzute la art. 33 alin. (2) lit. c) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2015 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat, cu modificările și completările ulterioare, administratorul are obligația informării tuturor beneficiarilor care nu au revendicat plata contravalorii activului personal net al participantului decedat, cu privire la drepturile care le revin acestora asupra activului participantului, precum și la condițiile de exercitare a acestor drepturi, în termen de 30 de zile de la data primirii listelor de atenționare.

(2) În situația în care administratorii nu dețin date referitoare la beneficiari, aceștia transmit informarea, în termen de 30 de zile de la primirea listelor menționate la alin. (1), la ultima adresă de domiciliu sau corespondență a participantului decedat.”

4. La articolul 12, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru a primi contravaloarea activului personal net conform alin. (1) lit. b), fiecare beneficiar, personal, prin mandatar sau prin curator/tutore în baza documentului emis de instanța de tutelă în forma definitivă, depune la administratorul fondului de pensii administrat privat următoarele documente:

- a) cererea de plată;
- b) certificatul de deces;
- c) certificatul de moștenitor/legatar, certificatul de moștenitor suplimentar, actul de partaj voluntar sau hotărârea judecătorească definitivă, după caz, din care să rezulte calitatea de moștenitor/legatar și cota-parte convenită din activul personal net al participantului decedat;
- d) actul de identitate/pașaportul, după caz, valabil la data depunerii cererii de plată;
- e) procura specială autentică, în cazul mandatarului;
- f) documentul care atestă numărul de identificare fiscală atribuit de către organul fiscal, pentru persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) se prezintă astfel:

- a) în original pentru documentele prevăzute la alin. (2), administratorul păstrând pentru documentele prevăzute la alin. (2) lit. b)—f) copiile acestora, după ce verifică și certifică conformitatea cu originalul;
- b) în original pentru documentul prevăzut la alin. (2) lit. a), în copie legalizată pentru documentele prevăzute la alin. (2) lit. c) și e) și în copie pentru documentele prevăzute la alin. (2) lit. b), d) și f), pentru documentele transmise prin intermediul serviciilor poștale sau similare.”

5. La articolul 19, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru solicitările prevăzute la alin. (1), participanții/beneficiarii au obligația să prezinte următoarele documente:

- a) cererea de plată;
- b) actul de identitate/pașaportul, după caz, valabil la data depunerii cererii de plată;
- c) procura specială autentică, în cazul mandatarului;
- d) extrasul de cont care certifică codul IBAN și titularul sau orice fel de document emis de instituțiile de credit care să ateste titularul contului și IBAN-ul asociat acestuia, după caz.”

6. La articolul 19, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul în care pe parcursul desfășurării plăților eșalonate în contul participantului/beneficiarului au fost primite rectificări pozitive de la instituția de evidență, acestea vor fi incluse în rata reziduală.”

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă**pentru modificarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2017
privind utilizarea activului personal net al participantului la un fond de pensii facultative**

În conformitate cu prevederile art. 77 alin. (4), art. 93 și 94 din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 23.02.2022,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2017 privind utilizarea activului personal net al participantului la un fond de pensii facultative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 993 din 14 decembrie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) copia actului de identitate/pașaportului emis de către autoritățile române, după caz, valabil la data remiterii cererii de plată.”

2. La articolul 5, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care participantul este reprezentat prin mandatar, mandatarul depune la administratorul fondului de pensii facultative cererea de plată, semnată de către participant sau mandatar, însoțită de copia actului de identitate al participantului/pașaportului emis de către autoritățile române, după caz, și copia actului său de identitate, valabile la data depunerii cererii, și prezintă procura specială autentică, administratorul păstrând o copie a acesteia, după ce verifică conformitatea cu originalul.

(5) În cazul transmiterii documentelor prin intermediul serviciilor poștale sau similare, mandatarul transmite cererea de plată, semnată de către participant sau mandatar, însoțită de copia legalizată a procurii speciale autentice, copia actului de identitate al participantului/pașaportului emis de către autoritățile române, după caz, și copia actului său de identitate, valabile la data depunerii cererii.”

3. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Plata sumei prevăzute la alin. (1) se va face în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației prevăzute la art. 5 alin. (1) și (7), pentru situația în care participantul optează pentru o plată unică, sau conform unui grafic stabilit de către administrator, în cazul plăților eșalonate.”

4. La articolul 9 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) actul de identitate/pașaportul emis de către autoritățile române, după caz, valabil la data remiterii cererii de plată;”

5. La articolul 10, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Plata sumei prevăzute la alin. (1) se va face în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației prevăzute la art. 9 alin. (1), pentru situația în care participantul optează pentru o plată unică, sau conform unui grafic stabilit de către administrator, în cazul plăților eșalonate.”

6. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) În cazul în care administratorul ia act de decesul unui participant, acesta are obligația informării, în termen de 30 de zile, a tuturor beneficiarilor care nu au revendicat plata contravalorii activului personal net al participantului decedat, cu privire la drepturile care le revin

acestora asupra activului participantului, conform legislației aplicabile, precum și la condițiile de exercitare a acestor drepturi.

(2) În situația în care administratorii nu dețin date referitoare la beneficiari, aceștia transmit informarea, în termen de 30 de zile de când au luat act de decesul participantului, la ultima adresă de domiciliu sau corespondență a participantului decedat.

(3) În situația în care nu primește nicio solicitare de plată a activului de la niciun beneficiar, administratorul retransmite anual informarea prevăzută la alin. (1), până la împlinirea termenului general de prescripție de 3 ani a dreptului de a solicita plata activului.”

7. La articolul 13, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Pentru a primi contravaloarea activului personal net conform art. 11 alin. (2), fiecare beneficiar, personal, prin mandatar sau prin curator/tutore în baza documentului emis de instanța de tutelă în forma definitivă, remite administratorului fondului de pensii facultative următoarele documente:

- a) cererea de plată;
- b) certificatul de deces;
- c) certificatul de moștenitor/legatar, certificatul de moștenitor suplimentar, actul de partaj voluntar, după caz, sau hotărârea judecătorească definitivă, după caz, din care să rezulte calitatea de moștenitor/legatar și cota-parte convenită din activul personal net al participantului decedat;
- d) actul de identitate/pașaportul, după caz, valabil la data remiterii cererii de plată;
- e) procura specială autentică, în cazul mandatarului;
- f) documentul care atestă numărul de identificare fiscală atribuit de către organul fiscal, pentru persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se prezintă astfel:
a) în original, administratorul păstrând copii ale documentelor prevăzute la alin. (1) lit. b)—f), după ce verifică conformitatea acestora cu originalul;

b) în original pentru documentul prevăzut la alin. (1) lit. a), în copie legalizată pentru documentele prevăzute la alin. (1) lit. c) și e) și în copie pentru documentele prevăzute la alin. (1) lit. b), d) și f), pentru documentele transmise prin intermediul serviciilor poștale sau similare.”

8. La articolul 14, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Plata sumei prevăzute la alin. (1) se face în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii cererii însoțite de documentele prevăzute la art. 13.”

9. La articolul 20 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) actul de identitate/pașaportul, după caz, valabil la data remiterii cererii de plată;”

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

București, 24 februarie 2022.
Nr. 9.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

